

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinților părinți de la soborul din Niceea

E cerul cu tine, popor cu nume de Ierusalim. E Domnul cu tine cuvânt pe pământ. Voiesc să fac cu tine și peste tine toate câte vor fi să rămână veșnic. Voiesc, poporul Meu, să fii veșnic. Amin, amin, amin.

Vin la poporul Meu pe firul cărții tale, Verginico. Grăiesc cu tine și cu poporul Tatălui și al Meu și al tău și al cerului tot. Grăiesc cu poporul și cu tine. Grăiesc cu omul de pe pământ. Grăiește cuvântul Meu din cer peste pământ, că e Domnul cuvânt peste pământ. Amin.

La început am făcut mai întâi lumina, și apoi pe toate câte le-am făcut, în lumină le-am făcut, la lumină le-am făcut, căci la întuneric Eu nu puteam să fac nimic, pentru că Eu sunt Domnul zilei, și am împărțit pe toate câte le-am făcut, le-am împărțit în șapte zile, căci în ziua a șaptea am făcut odihna Mea. Fiecare facere din cele șapte zile a fost alcătuită într-o zi. În fiecare zi din cele șapte zile zideam prin cuvânt facerea fiecărei zile, iar în ziua a șaptea M-am uitat peste toate câte le-am zidit și le-am întocmit cu cuvântul, și am zis: *«Toate sunt bune foarte»*, iar în ziua a șaptea am făcut odihna Mea.

O, Verginico, grăiesc cu tine așa cum grăiam și când erai cu trupul pe pământ între oameni. Grăiam cu tine așa cum grăiam cu Moise la început și îi dictam Scripturile facerii, Verginico. Voiesc să înțeleagă omul de pe pământ cuvântul Scripturilor Mele, că Eu am dictat omului lui Dumnezeu de pe pământ, și omul lui Dumnezeu a întocmit pe pământ cuvântul lui Dumnezeu, dar omul veacului acesta este necredincios lucrării Mele prin omul lui Dumnezeu între oameni. Omul veacului acesta crede în cele lucrate de el și grăite de el. În cele lucrate și grăite de Mine nu crede pentru că nu vede și nu aude pe cele făcute și grăite de Mine. Eu lui Moise așa i-am spus: *«Eu sunt Cel ce sunt. Eu voi deschide gura ta și te voi învăța ce să grăiești»*. Cu tine, Verginico, tot așa am lucrat. Cu fiii Mei cei de azi, care Mă aduc pe Mine pe pământ cuvânt din Tatăl, lucrez și mai minunat. De ce lucrez mai minunat? Pentru că Eu M-am dus la Tatăl, pentru că tu tot așa, te-ai dus de la ei la Mine și la Tatăl, și ei mai minunat lucrează. Eu lucrăm minunile lui Tatăl în fața ucenicilor Mei, și le spuneam că ei mai mari minuni vor lucra când Eu Mă voi duce la Tatăl și voi fi cu ei din Tatăl și cu Tatăl.

O, nu știe omul ce este ziua Mea de odihnă. Dacă Eu nu Mă pot odihni în om, omul nu știe să înțeleagă pe cele de la Domnul. Eu am lucrat șase zile pe cele ale facerii, și pe toate le-am făcut bine, și privind peste ele M-am odihnit cu mulțumire în ziua a șaptea. Zilele Mele sunt ale Mele, și ziua Mea de odihnă este a Mea. Zilele omului sunt ale omului, și ziua lui de odihnă este a lui. Omul lucrează șase zile pe cele ale lui, pe cele pentru el, iar în ziua a șaptea se odihnește de cele ale lui, zicând că în ziua a șaptea Mă cinstește pe Mine. Eu în ziua a șaptea M-am bucurat de toate cele bune pe care le-am făcut pentru om în șase zile, dar omul, până în ziua a șaptea poate să facă ce am făcut Eu timp de șase zile? Omul lucrează pentru el șase zile, nu pentru Mine, iar a șaptea zi zice că Mi-o dă Mie și că o sfințește. Nici poporul Israel n-a înțeles zilele Mele și cinstirea lor, și cinstirea zilei a șaptea, că el făcea numai rău pe calea lui. Eu îi ziceam lui Moise: *«Du-te și du poporul în Canaan, dar Eu nu voi merge în mijlocul poporului, ca să nu pierd pe cale poporul, pentru că este popor îndărătnic. De voi merge în mijlocul lui, îl voi pierde într-o clipă»*; și Domnul venea la cortul întâlnirii, afară din tabăra corturilor lui Israel, și acolo grăia lui Moise față către față așa cum grăiește cineva cu prietenul său, și Moise scria toate cuvintele Domnului, pentru că Domnul așa îi spunea: *«Scrie acestea în carte spre pomenire»*.

Nu înțelegea Israel ce este odihna Domnului, că era popor îndărătnic, și Domnul nu Se putea odihni în el. Dar cu Moise a făcut Dumnezeu odihna Sa, și îl învăța ce să grăiască peste Israel și

deschidea gura lui Moise. Când s-a suit Moise a doua oară pe Muntele Sinai ca să-i dea Domnul rânduieli peste Israel și să le împlinească Israel ca să Se odihnească Domnul în Israel de lucrarea Sa peste el, când a ajuns Moise pe munte, s-a coborât norul slavei Domnului, acoperind muntele timp de șase zile, iar în ziua a șaptea a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului, și a stat Moise în mijlocul norului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și i-a dat Domnul rânduieli peste Israel. Ziua a șaptea s-a lungit până la patruzeci de zile, și S-a odihnit Domnul peste Moise patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și omul nu știe ce înseamnă ziua de odihnă a Domnului. Eu Mă odihneam peste Moise cu cele bune ale Mele pe care voiam să le fac și să le pun peste Israel, și Mă uitam peste ele și erau toate bune foarte, dar când venea Moise cu ele la Israel ca să le pună peste el și să Mă pot Eu odihni de cele ale Mele peste el, Israel rămânea popor îndărătnic, și Eu nu Mă puteam odihni peste el. Nu M-a primit Israel să Mă odihnesc peste el, și îi zicea lui Moise: *«Du-te tu și grăiește cu Domnul, și tu să ne spui ce grăiește Domnul peste noi»*. Eu așa am zis: *«Israele, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea»*, că Eu am lucrat șase zile pentru tine ca să-ți fac fericirea, și în ziua a șaptea M-am odihnit. Eu am lucrat cerul și pământul și pe toate câte le-am făcut pentru om, și apoi M-am odihnit, și am sfințit ziua a șaptea și am binecuvântat-o așa cum binecuvintează omul o biserică și o sfințește după ce o face.

Omul ar trebui să facă din el biserică timp de șase zile, iar în a șaptea zi să o sfințească și să o binecuvinteze, așa cum am lucrat Eu. Biserică înseamnă cerul și pământul lui Dumnezeu între oameni, cuvântul și trupul Domnului, facerea omului nou. Eu am făcut cerul și pământul timp de șase zile, dar omul ce face timp de șase zile? Am zis între porunci: *«Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea»*. Dar am mai zis și așa în porunci: *«Omule, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu fii lacom»*. O, cine le calcă pe acestea, calcă și ziua Domnului prin acestea.

Aud cuvintele celor ce se bat cu pumnul în piept că cinstesc ziua a șaptea, îi aud când spun că dacă o poruncă este călcată te faci vinovat de toate poruncile și pe toate le calci printr-una călcată. O, dacă tu care zici așa cum că te temi să nu calci porunca aceasta a zilei Domnului ca să nu te faci vinovat față de toate celelalte porunci, oare, de ce nu te temi și de călcarea celorlalte porunci care spun: *«Să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu minți, să nu fii lacom, și să-L iubești pe Dumnezeu nefăcând acestea și neluând în deșert cuvântul Lui și numele Lui, și cinstindu-L ca Tată al tău și ca mamă a ta.»*? Nici un om nu se poate lăuda că împlinește poruncile Mele, iar tu cum de te poți lăuda că le împlinești? Tu, care te fălești cu poruncile Mele, de ce le calci necinstindu-le pe ele? Dar nu ți-a spus Duhul Meu Cel Sfânt prin Scripturile lui Pavel, nu ți-a spus că tu, care te fălești cu legea și cu poruncile, le calci și le necinstești și tu? Poruncile Mele se țin una de alta ca un lanț, și fiecare din ele vine din cea de dinaintea ei, și toate țin de cea dintâi, nu de cea de a patra, iar cea de a patra, pe care tu o ții ca temelie a ta, este ruptă din cea dintâi, și nu cea dintâi este ruptă din cea de a patra.

Grăiesc cu tine, Verginico, și grăiesc cu tine, poporul Meu, ca să audă cel ce trebuie să audă. Dar nu aude, precum nici Israel nu auzea rânduielile Mele peste el; nu auzea, și călca poruncile Mele una după alta și își zicea „poporul Domnului“, așa cum și cei de azi care se țin de ziua a șaptea își zic „poporul Domnului“ și își zic „adventiști“. Acest nume înseamnă „a doua oară venit“, și la aceștia înseamnă Hristos venit a doua oară, a doua Lui venire înseamnă. Dar Cel ce n-a venit întâi cum poate veni a doua oară?

O, voi, cei ce auziți neauzind! Să știți că mai fericit va fi poporul Israel care nu L-a recunoscut pe Hristos venit atunci din Fecioară și Care va veni, zic ei, mai fericiți sunt ei decât voi care ziceți că Hristos a venit atunci, și încă a doua oară că a venit sau că vine. Eu am venit și atunci și acum, și am fost de atunci și până acum, și sunt, dar pentru voi nu sunt. Nu sunt pentru voi, nu voiesc să fiu pentru voi, cei care nu știți să-L înțelegeți pe Dumnezeu așa cum spune El să înțelegeți. Zadarnic Îl înțelegeți pe Domnul cum vreți voi. Domnul trebuie înțeles cum voiește El, nu cum îi vine omului bine să-L înțeleagă. Iată, Eu deschid gura Mea împotriva voastră, și

spun: când Israel păcătuia și veneau împotriva lui șerpi veninoși și omorau pe fiii lui cu mușcături de moarte, am spus lui Moise să facă un șarpe de aramă. Am voit să opresc osânda lui Israel și să nu mai moară Israel și să-l înțeleptesc pe Israel, și odată cu încercarea cea peste puterea lui pentru păcatele lui, pregăteam și scăparea din moarte, și în milostivirea Mea i-am spus lui Moise: *«Am văzut căința lui Israel, și cine va fi mușcat de șarpe și va privi la șarpele cel de aramă nu va mai muri, și va trăi»*. Eu am fost Cel ce am cuvântat să se facă șarpe de aramă, șarpe care nu mușcă, și cuvântul Meu s-a făcut semn, s-a făcut șarpe care nu mușcă împotriva șarpelui care mușcă, iar mânia Mea cea prin șerpi mușcători cu venin de moarte s-a oprit în Israel, și a trăit Israel înaintea Mea. Eu am fost Cel Care am văzut cum mureau osândiții cei păcătoși pe cruce, și de mila lui Israel M-am așezat pe cruce ca să fac din ea neosândire și să fac scăpare prin ea, și cale de viață veșnică prin acest semn prin care mureau cei mulți. Voi nu înțelegeți Scripturile și pildele ei cele dinainte rostite și făptuite, căci cuvântul Meu, care se face faptă pentru ca să ajut pe om spre Mine și spre pocăință prin certare și prin iertare, cuvântul Meu nu este idol așa cum ziceți voi. Crucea nu este îmbrățișată de Mine pentru ca s-o batjocoriți voi așa cum o batjocorea Israel făcând din ea mijloc de osândă și de batjocură și de înjosire. Eu am făcut din ea semn de mântuire, așa încât cine se va uita la ea și o va îmbrățișa așa cum am îmbrățișat-o Eu, să nu mai moară, să nu mai păcătuiască, așa cum nici tâlharul n-a mai păcăuit după ce a fost așezat pe ea, și s-a dus el în rai prin cruce. Eu i-am zis tâlharului: *«Astăzi vei fi cu Mine în rai»*, iar voi ziceți că nu mai este nimic de omul care moare până ce nu voi veni Eu a doua oară. Dar cine v-a spus vouă să răstălmăciți Scripturile care spun: *«Cel ce va muri, viu va fi dacă va fi cu Mine.»*?

Eu am venit întâi când am venit, și prin Fecioară am venit, și voi numiți cu nume rău pe mama Mea Fecioara. O, dacă n-ați zice așa n-ați avea cum să vă faceți loc lângă Mine cu desfrânarea cea pe care o aveți și voi din firea cea omenească a omului căzut. Dacă mama Mea Fecioara n-a fost ușa prin care numai Eu am intrat și am ieșit, precum scrie Scriptura, atunci de ce mai ziceți voi că Eu sunt Hristosul vostru venit atunci pentru voi? Cum pot Eu să vă mai ridic păcatele voastre ca să nu le mai faceți dacă Eu ca Fiu al lui Dumnezeu Tatăl n-am putut atunci să fac pe Fecioara mama Mea să nu păcătuiască cu trupul, dacă voi ziceți că ea a păcăuit după ce M-am născut Eu din ea? Oare, Eu, Dumnezeu, venit din Tatăl prin Fecioară, nu puteam să am o mamă care să fie numai mama Mea? Dacă voi ziceți lui Dumnezeu „Atotputernic“, oare, nu poate totul Dumnezeu? Oare, tu, care-ți faci chipul pe hârtie sau pe pânză sau pe lemn ca să fie pentru urmașii tăi și să-și știe ei obârșia, dacă tu ai voie să ți-l faci ca să vorbească despre tine, Eu nu pot să am grai pe pământ prin cele ce se fac pentru numele Meu și se văd? Oare, șarpele de aramă la care se uita omul ca să nu mai moară a fost chip cioplit? A fost idol? O, șarpele de aramă a fost cuvântul Meu împlinit de Moise și pus în fața lui Israel ca semn, ca să asculte de semnul Meu șarpele veninos și să se tragă în culcușurile lui. Oare, pentru voi am venit într-un fel și pentru alții într-alt fel? Eu am venit prin Fecioară și prin cruce, prin Fecioară veșnic fecioară, și prin cruce veșnic semn al mântuirii omului. Eu pentru cei ce cred așa, pentru aceia am venit atunci, și cu aceia sunt, iar pentru voi Eu n-am venit atunci. Și cel ce n-a venit întâi cum poate să vină a doua oară?

O, voi cei ce auziți neauzind, Eu pentru voi n-am venit nici atunci, nici acum. Iar dacă Eu nu M-am născut prin mamă veșnic fecioară, dacă Eu n-am înviat prin cruce, prin semnul crucii, prin lemnul cel ce s-a făcut scăpare și binecuvântare peste cei credincioși, dacă Eu n-am venit așa, din mamă veșnic fecioară, dacă crucea Mea nu e iubită de voi ca semn al mântuirii, dacă chipul Meu nu vreți să-l vedeți în icoană și ziceți că e chip cioplit, dacă voi ziceți așa, voi veți muri în păcatele voastre, și de sângele vostru Mă spăl, că iată, Eu deschid gura Mea către voi cei ce vă numiți poporul adventist. Eu pentru voi a doua oară nu vin dacă n-am venit la întâia venire așa cum am venit. Oare, ziceți voi că toți cei care pier în păcatele lor sunt mai păcătoși decât toți oamenii? Da, zic vouă, dar dacă nu vă veți pocăi de păcatele voastre pe care le faceți împotriva

poruncilor Mele, toți veți pieri la fel. Cel ce se pocăiește se oprește de la păcate, iar cel ce nu se oprește nu se pocăiește, și iată, Eu pentru voi n-am venit atunci.

Eu M-am născut în ziua întâi a săptămânii. Eu am înviat în ziua întâi a săptămânii. Eu am coborât pe Duhul Sfânt Mângâietorul în ziua întâi a săptămânii, căci ziua a șaptea Mi-a fost strivită de om încă de când era omul în rai, și Mi-a fost strivită de Israel, și de șapte mii de ani nu mai am Eu odihnă. Tatăl Meu lucrează și Eu lucrez și nu mai avem odihnă și lucrăm ca să-l facem iar pe om. Voiesc să încep cu lumina. Voiesc să încep cu fiecare om cu ziua întâi. Voiesc lumină în om. Voiesc acum lumină și odihnă, căci Eu sunt mereu astăzi. Amin.

E Domnul cuvânt peste pământ. Să fie lumină pe pământ! Amin, amin, amin. Să fie lumină! Să fie lumină! și toate să fie în lumină și toate să se facă din lumină și la lumină! Amin.

Am grăit cu tine, Verginico; cu tine, și cu poporul cel ce stă sub lumina cuvântului Meu. Să ia omul de pe pământ lumină din Lumină. Să fie lumină pe pământ poporul cuvântului Meu.

Lumină din Lumină să fii, poporul Meu, că pe toate le fac iar, ca și la început, și toate se vor lăsa văzute curând, curând.

Cuvântul Meu s-a făcut cuvânt în cartea ta, Verginico, așa cum în cartea lui Moise Mă scriam. Amin.

– O, Tu ești râu de cuvânt, Doamne, și nu încap cărțile cuvântului Tău pe pământul acesta, că mari sunt cuvintele Tale, Doamne. Cuvântul Tău este mângâiere pentru fii, și este mânie pentru cei ce îl aud neauzindu-l, Doamne al mângâierii și al dreptății cuvintelor Tale.

O, Ierusalime, o, fiilor, fiilor, scris este în Scripturi: «Mâniați-vă, și nu păcătuiți». Căutați să înțelegeți duhovnicește peste voi și între voi Scripturile Domnului. Mâniați-vă, și nu urâți. Mâniați-vă, și nu nedreptățiți prin mânie. Mâniați-vă, și îndreptați căile Domnului peste oameni și spre oameni. Lucrați ca Domnul. Arătați pașii cei răi ai oamenilor; poate se vor vindeca de rău pașii lor.

O, fiilor unși, Domnul va deschide gura voastră și vă va învăța ce să grăiți. Mergeți la Israel și lucrați cu Israel, și voi lucra și Eu cu voi, și apoi voi lucra cuvânt în cartea Mea pentru Israel. Amin, amin, amin.

Și voi mai lucra un cuvânt, ba chiar două voi lucra, și vă voi trimite cu el acolo unde merge el. Amin.

26-05/08-06-1997